

Părintele nostru Patriarh

Luni - 30.09.2024, Preafericitul Părinte Daniel va împlini 17 ani de strălucit, rodnic, vrednic, harnic, dinamic și binecuvântat patriarhat!

Ce să-i doresc, eu unul, umilul de mine, un simplu credincios, Părintelui nostru Patriarh Daniel, cu prilejul acestui ales eveniment și deosebit moment aniversar?

Eu mă rog să-i dea Dumnezeu sănătate sporită și putere de muncă susținută, că are multă și mare nevoie, și de una și de alta, fiindcă, iată, de 17 ani, s-a angajat la realizarea, împlinirea și desăvârșirea unor proiecte spirituale, mărețe, importante, ziditoare și mult folosite, în frunte cu temeluirea și construirea Catedralei Mântuirii Neamului!

De fapt, eu, unul, așa l-am știut și (re)cunoscut, întotdeauna, pe Preafericitul nostru Părinte Patriarh, și îl știu de ceva vreme, din anul 1991, ca o persoană angajată, harnică și dinamică, serioasă, cultă, inteligentă, rațională, lucidă, aplicată și practică, cu o prezență de spirit și o minte inspirată, sclipitoare, de-a dreptul genială, care m-a surprins, în mod extraordinar, atunci când nici nu mă așteptam și nici nu mi-am dat seama!

Da, un om angajat, la modul asumat și responsabil, a fost și în Scaunul Moldav, (de) la Iași, timp de 17 ani, ca Arhiepiscop și Mitropolit, între anii 1990 - 2007, adică de la vârsta de 39 până la 56 de ani, un om și mai responsabil și mai asumat este în ultimii 17 ani de patriarhat, aici la București, un patriarhat deloc ușor sau facil, cu multe probleme, cu nenumărate provocări, cu multiple încercări, cu numeroase piedici și obstacole dar, pe care Preafericirea Sa a știut și reușit, întotdeauna, să le depășească și să le gestioneze, la modul exceptional și minunat, trecând dincolo de orice contestație sau traversând, cu real succes, orice cărcoteală omenească, de cele mai multe ori, nefondată, ignorantă și, chiar, arogantă, de foarte multe ori neinspirată și, mai ales, răutăcioasă, pur subiectivă și, mai deloc, obiectivă, în majoritatea cazurilor!

Ce-i mai doresc eu, acum, cu prilejul acestui popas aniversar, Părintelui nostru Patriarh: să-l înțeleagă Dumnezeu atunci și acolo când și unde noi, oamenii, neputincioși, ușor influențabili și neisprăviți cum suntem, nu-l înțelegem, necum să-l mai și apreciem sau admirăm, pentru tot efortul depus; să-l ajute Dumnezeu acolo și atunci unde și când noi, aceeași oameni, plini de slăbiciuni, de confuzii, de antinomii, de contradicții, dileme, polemici și contraste, fie nu putem, fie nu știm, fie nu vrem să ajutăm, nu pe Părintele Patriarh personal, căci nu cred că este cazul adică nu Preafericirea Sa are nevoie de așa ceva ci, de fapt, Biserica - de care ne lepădăm atât de repede și de ușor, invocând tot felul de motive, acuze, scuze, texte și pretexte, fiindcă suntem, încă, destul de neinițiați și de necatehizați în materie teologică, morală, dogmatică, canonică și eclesiologică!

Preafericitul Părinte Patriarh
Daniel -sursa foto: wikipedia.org

Și, mi-aș mai dori, tot în același cadru sau context ca, măcar, acolo unde nu putem ajuta Biserica, măcar să nu o încurcăm ci, mai bine, să o lăsăm în pace, pe Ea și pe noi, toți, păstorii, slujitorii, clericii, credincioșii, fiii și membrii Ei și, nu în ultimul rând, pe Păstorul Ei și Patriarhul nostru; da, pur și simplu, să fim lăsați în pace, în virtutea unui elementar simț al respectului și în baza unei minime educații sau instrucții, care ne cere ca "ce ție nu-ți place, altuia nu-i face" ori "cine sapă groapa altuia cade chiar el în ea!" sau care ne pretinde faptul de ne vedea fiecare de locul și de rostul nostru, fără a ne amesteca acolo unde "nu-i treaba noastră!

Atât și, nimic mai mult sau nimic altceva!

Dar, să stăm, liniștiți, că vine ea, întotdeauna, și plata și judecata, căci "după faptă și răsplată!" Și, în sfârșit, îi mai doresc încă ceva, Părintelui nostru Patriarh: să rămână același - teolog erudit, conducător desăvârșit, predicator iscusit, intelectual rafinat, diplomat neîntrecut, organizator priceput, un om plin de har și de adevăr, plin de farmec, expresivitate, naturalețe, tinerețe și spontaneitate, plin de corectitudine și onestitate, eleganță și ospitalitate, plin de altruism, vivacitate și culoare, toate așezate, cu mult bun simț, la momentul și în locul potrivit sau convenit, fiind o persoană plină de rațiune, rigoare, luciditate, discernământ și dreaptă socoteală, comportându-se și raportându-se, cu adevărat, de fiecare dată, la modul autentic și superlativ!

Așadar, personalitatea complexă, rotundă, bogată, desăvârșită, patriarhală, și la propriu și la figurat, precum și completă a Patriarhului nostru, cuprinde sau conține, exact, calitățile, capacitățile și virtuțile absolut necesare și, de-a dreptul indispensabile, oricărui lider sau conducător, fie el religios sau nu, al secolului XXI din mileniul III și, deci, ar fi indicat și tare bine dacă, cei avizați, sau nu, ar lua aminte!

Cu alte cuvinte, personal, pe Părintele nostru Patriarh nu-l putem clona însă, totuși, calitățile și virtuțile sale excelente, cred eu, că ar putea fi multiplicat și luat drept exemplu, ajungând a ne fi, nouă, tuturor, un exemplu, un model și un reper demn de urmat!

Altfel spus, da, mi se pare onest să analizăm ori să dezbatem prezența Părintelui Patriarh Daniel la cârma Ortodoxiei românești, însă, (doar) în deplină cunoștință de cauză și fără a pierde din vedere oportunitățile judicioase și temeinic fructificate, dar și presiunea continuă la care este supus și pe care sunt convins că o gestionează deopotrivă prin analize lucide, cerebrale și rationale, prin tainică rugăciune și umor paterical!

Dacă tot aminteam (de) oportunitățile curajos actualizate și eficient gestionate, se cuvine să admitem că Biserica Ortodoxă Română este astăzi - grație multiplelor impulsuri, deschideri și idei asumate de Patriarhul Daniel - o realitate spirituală, socială, caritativă și culturală spectaculos primenită!

Deja septuagenarul nostru Părinte Patriarh s-a străduit și a reușit să reabiliteze patrimoniul Bisericii, să-i dezvolte rețeaua asistențială, să-i completeze zestrea editorială sau instrumentarul mediatic și să-i ofere, nu doar ca vis mereu amânat, prima catedrală națională, emblematică, de care nu se învrednicise nimeni până acum!

Sincer vorbind, cine oare nu s-a săturat de retorică goală, de promisiuni electorale neconfirmate sau de „mari împliniri” rămase în trei dimensiuni, pe ecranul unor simulacre digitale?

Cel puțin Biserica Ortodoxă Română s-a dovedit și se dovedește a fi o instituție care duce la bun sfârșit, până la capăt, demersurile și proiectele specifice vocației sale divino - umane și generează ori livrează o pildă de asumare și seriozitate instituțională într-o cetate altminteri subminată de populism și demagogie!

Ș-apoi, la urma urmelor, bilanțul Părintelui Patriarh Daniel (și al întregii Biserici, căci totul este conlucrare, colaborare și cooperare în trupul mistic al Domnului nostru Iisus Hristos) nu se sprijină decât pe fapte concrete, imediat documentabile, așa că nu are trebuință de firitiseli triumfaliste. Ortodoxia românească este deranjată ori stânjenită de ethosul secularist care și-a făcut loc într-o parte din tânăra generație urbană și educată (deși nu știm cum va gândi ea la maturitate), însă are de unde să ierte, să îndrepte, să evolueze organic, perpetuându-și implicit vocația de a conserva tot

ce-i mai nobil în tradiția națiunii și de a-i arăta calea cea strâmtă spre mântuire!

În această călătorie mereu strunită de rigoarea Adevărului revelat, Părintele Patriarh Daniel, căruia îi doresc îndelungați ani de arhipăstorire patriarhală, va rămâne - cât va rândui Dumnezeu - omul bineplăcut proniei și tuturor celor care nu privesc Biserica doar din afara ei!

Altfel spus, sunt convins că, în aceste vremelnice sau trecătoare furtuni, Părintele Patriarh Daniel va rămâne același om deschis, disponibil, generos și responsabil, amintindu-și că, în fond și la urma urmei, Biserica nu este o alcătuire omenească în rând cu altele, ci un organism teandric, inspirat de Duhul Sfânt!

Prin urmare, acum, la acest binecuvântat ceas aniversar, în încheierea acestor umile dar sincere rânduri, pline de recunoștință, admirație și grațitudine, Vă doresc, Preafericite Părinte Patriarh, să aveți parte de aleasă binecuvântare de la Dumnezeu și (de) sporită bucurie de la oameni, în toți anii patriarhali care vor urma, de acum ori de aici înainte!

Dumnezeu să Vă poarte de grijă și să Vă ajute, în continuare, în tot lucrul cel bun și binecuvântat!
Amin!

Un sincer și călduros „La mulți, buni, sănătoși, frumoși și binecuvântați ani!” Preafericite Părinte Patriarh!

Dr. Stelian Gomboș

<https://steliangombos.wordpress.com/>

**INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ** *Independența
prin Cultură*